

İMANIN VE İSLAM'IN ŞARTLARI

İman kelime olarak tasdik etmek,doğrulamak, inanmak demektir.

Dinimizde ise Peygamberimizin Allahtan getirdi herşeyi tasdik etmek bunların doğru olduğuna gönülden inanmaktır.

İman Yönünden insanlar: Mümin:Allaha inanan, Kafir :Allaha inanmayan
Müşrik: Allahtan Başka İlah olduğunu kabul eden, Münafık :Allaha inanmadığı halde inanmış gibi görünendir.

İmanın şartları şunlardır:

1- Allah'a inanmak

Allahü teâlâ, vacib-ül-vücut [varlığı lazım olan] ve hakiki mabud ve bütün varlıkların yaratıcısıdır. Ondan başka ilah yoktur. Allahü teâlâ zamandan, mekandan münezzehtir. Hiçbir şeye benzemez.

Allahın Fiili Sıfatları

Halk(Yaratmak demektir.)

İnşa (Yoktan var etmek demektir),

İbda (Allahın aslı ve benzeri olmaksızın icat etmesi demektir),

İhya (Allahın diriltmesi demektir),

Emate (Allahın hayata son vermesi demektir),

Terzık (Allahın rızık vermesi demektir.)

ALLAHÜ TEÂLÂNIN, SIFAT-I ZATİYYESİ ALTIDIR:

Vücut (Allahın var olması,Yokluğu düşünülemez),

Kıdem (Allahın varlığının öncesi yoktur.)

Beka (Alahın varlığının sonu yoktur),

Vahdaniyet (Allahın ortağı, benzeri yoktur)

Muhalefet-ün lil-havadis (Allahın hiçbir şeyde, hiçbir mahluka, hiçbir bakımdan benzemez)

Kıyam bi-nefsihi. (Allah yarattığı varlığa muhtaç değildir.)

SIFAT-I SÜBUTİYYESİ DE SEKİZDİR:

Hayat (diri olmak)

İlm (bilmek)

Sem' (işitmek)

Basar (görmek)

Kudret (gücü yetmek)

İrade (istemek)

Kelam (söylemek)

Tekvin (yaratmak)

2- Meleklerle inanmak

Melekler, hayat sahibi, diri, nurani yaratıklar olup, akıl sahibidir. Allahü tâlânın sevgili ve kıymetli kullarıdır, ortakları ve kızları değildir. Allahü teâlânın emirlerine itaat ederler, isyan etmezler. Günah işlemezler. Kendilerine verilen emirleri yapmaktan başka işleri yoktur. Erkek ve dişi değildir. Evlenmezler, doğurmazlar, çoğalmazlar, çocukları olmaz, yiyip içmezler. Meleklerin kanatları var, ama, nasıl olduğunu bilemeyiz.

Her insanın bütün işlerini yazan meleklerle, Kiramen katibin denir. Sual meleklerine Münker ve Nekir denir. Meleklerin en üstünleri şunlardır: Cebrail, İsrail, Mikail, Azrail.

3- Kitaplara inanmak

Allahü teâlânın gönderdiği kitaplar çoktur. Din kitaplarımızda bildirilen ise, 104 kitaptır. Bunlardan 100'ü küçük kitaptır. Bu küçük kitaplarasuhuf denir.

100 suhuf şu Peygamberlere inmiştir:

10 suhufu, Âdem aleyhisselama, 50 suhufu, Şit aleyhisselama, 30 suhufu, İdris aleyhisselama, 10 suhufu İbrahim A.s

Dört büyük kitap ise şu Peygamberlere inmiştir:

Tevrat, Musa aleyhisselama,

Zebur, Davud aleyhisselama,

İncil, İsa aleyhisselama,

Kur'an-ı kerim, Peygamber efendimiz Muhammed aleyhisselama.

4- Peygamberlere inanmak

Peygamberlerin ilki Âdem aleyhisselam ve sonuncusu, bizim Peygamberimiz Muhammed aleyhisselamdır. Bu ikisinin arasında, çok Peygamber gelmiş ve geçmiştir. Sayıları belli değildir. 124 binden çok oldukları meşhurdur.

Peygamberlere iman etmek, aralarında hiçbir fark görmeyerek, hepsinin Allahü teâlâ tarafından seçilmiş sadık, doğru sözlü olduklarına inanmak demektir. Onlardan birine inanmayan kimse, hiçbirine inanmamış olur.

Âdem aleyhisselamdan, son Peygamber Muhammed aleyhisselama kadar bütün Peygamberler, hep aynı imanı bildirmiş, ümmetlerinden aynı şeylere iman etmelerini istemişlerdir. Yahudiler, Musa aleyhisselama inanıp, İsa aleyhisselama ve Muhammed aleyhisselama inanmazlar. Hristiyanlar, İsa aleyhisselama inanıp, Muhammed aleyhisselama inanmazlar. Müslümanlar ise, bütün Peygamberlere inanırlar yani kabul ederler.

Peygamberlerin sıfatları şunlardır:

- Emanet [emindir],
- Sıdk [her işi doğrudur, yalan söylemez],
- Tebliğ [Dini eksiksiz bildirir],
- Adalet [her işte hakkı gözetir],
- İsmet [günah işlemez],
- Fetanet [çok akıllı, anlayışlı, zeki],
- Emnül-azl [peygamberlikten azledilmez yani peygamberlik ellerinden alınmaz.]

Allahü teâlâ, ilk insan ve ilk Peygamber olan Âdem aleyhisselamdan beri, her bin senede din sahibi yeni bir Resul vasıtası ile, insanlara dinler göndermiştir. Bunlar aracılığı ile, insanların dünyada rahat ve huzur içinde yaşamaları ve ahirette de sonsuz saadete kavuşmaları yolunu bildirmiştir. Kendileri ile yeni bir din gönderilen Peygamberlere(Resul) denir. Resullerin büyüklerine (Ülülazm) Peygamberler denir. Bunlar, Âdem, Nuh, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammedaleyhimüssalatü vesselamdır. Yeni bir din getirmeyip, insanları, daha önceki dine davet eden Peygambere Nebi denir.

Peygamber efendimizden sonra, hiç Peygamber gelmeyecektir. Kur'an-ı kerimde mealen buyruluyor ki:

(Muhammed [aleyhisselam], Allah'ın Resülü ve Peygamberlerin sonuncusudur.) [Ahzab 40]

Kuranda Geçen Peygamberler

Adem,İdris,Nuh,Hud,Salih,Lut,İbrahim,İsmail,İshak,Yakup,Yusuf,Şuayb,H arun,Musa,Davud,Süleyman,Eyyup,Zülkifl,Yunus,İlyas,Elyesa,Zekeriyya, Yahya,İsa ve Muhammed A.s. dir.

5- Ahiret gününe inanmak

Herkes öldükten sonra dirilecek, hesaptan sonra Cennet veya Cehenneme gidecektir. Cennet ve Cehennem şimdi vardır. İkisi de sonsuzdur. Müslümanlar Cennette ebedi, kâfirler de Cehennemde ebedi kalacaklardır.

Kıyametin ne zaman kopacağı bildirilmedi. Fakat, Peygamber efendimiz kıyametin birçok alametlerini ve başlangıçlarını haber verdi:

Hazret-i Mehdi gelecek, İsa aleyhisselam gökten inecek, Deccal çıkacak. Yecüc Mecüc denilen kimseler her yeri karıştıracak. Güneş batıdan doğacak. Büyük depremler olacak. Din bilgileri unutulacak, kötülük çoğalacaktır.

6- Kadere, hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmak

İnsanlara gelen hayır ve şer, fayda ve zararın hepsi, Allahü teâlânın takdir etmesi ileler.

Kader, Allahü teâlânın ezeli ilmi ile, insanların ve diğer mahlukatın yapacağı işleri bilmesi ve dilemesidir. Bunun yaratılmasına kaza, ikisine birden kaza ve kader denir.

Her şeyi ve insanların iyi, kötü her işini Allahü teâlâ yaratıyor ise de, insanlara İrade-i cüziyye vermiştir. İnsan, irade-i cüziyyesini kullanarak iyilik yaratılmasını isterse sevap, kötülük yaratılmasını isterse günah kazanır. İnsan günah işlerse cezasını, sevap işlerse mükafatını görür. Yani Allahü teâlâ hiç kimseye zorla günah işletmez.

İSLAM'IN ŞARTLARI

1- Kelime-i şehadet getirmek

[Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü] demek. Manası şudur:

(Ben şehadet ederim ki, [Yani görmüş gibi bilirim ve bildiririm ki] Allah'tan başka ilah yoktur. Ve yine şehadet ederim ki, Muhammed aleyhisselam Onun kulu ve resulüdür.) [Resulullah'a inanmak demek, Onun bildirdiklerinin tamamını kabul etmek, inanmak ve hepsini beğenmek demektir.]

2- Namaz kılmak

Akıl baliğ olmuş yani ergenliğe girmiş akıllı her müslümana günde beş vakit namaz kılmak çok önemli bir farzdır. Namaz dinin direğidir. Namaz kılmamak en büyük günahlardan biridir. Kılmayanın imanla ölmesi çok zordur. Hadis-i şerifte buyruldu ki:
(Namaz kılan kıyamette kurtulur, kılmayan perişan olur.) [Taberani]

3- Zekât vermek

Nisap miktarı yani borçlarını düştükten sonra alacaklarıyla beraber elinde 96 gram değerde, para veya ticaret malı olanın kırkta birini zekât vermesi farzdır. Meyve ve tarla mahsulünün de onda birini fakire vermek farzdır. Bu onda bir zekâta da uşur denir.
(Zekât vermeyene Allahü teâlâ lanet eder.) [Nesai]

4- Oruç tutmak

Ramazan ayında, bir ay oruç tutmak farzdır. Tutmamak büyük günahdır.

5- Hac etmek

Mekke-i mükerreme şehrine gidip gelinceye kadar, geride bıraktığı çoluk-çocuğunu geçindirmeye yetişecek maldan fazla kalan para ile oraya gidip gelebilecek kimsenin, ömründe bir kere, Kâbe-i şerifi tavaf etmesi ve Arafat'ta durması farzdır.

İnandım demek yeter mi?

Sual: Hadis-i şeriflerde Kelime-i şehadeti getiren Müslüman olur deniyor. Bir kimse, inanmadan kelime-i şehadet söylese veya inansa, ancak Amentü'deki esaslara inanmasa yine Müslüman mıdır?

CEVAP

İman tarif edilirken, dil ile ikrar kalb ile tasdik deniyor. Kalb ile tasdik etmedikçe Müslüman olamaz.

CİBRİL HADİSİ

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : «بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَيَّ رُكْبَتَيْهِ ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فِخْدَيْهِ وَقَالَ : يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا .

قال : صدقت . فعجبنا له يسأله ويصدقُهُ ، قال : فأخبرني عن الإيمان . قال : أن تؤمن بالله وملائكته ، وكتبه ورسله ، واليوم الآخر ، وتؤمن بالقدر خيره وشره . قال : صدقت قال : فأخبرني عن الإحسان . قال : أن تعبد الله كأنك تراه . فإن لم تكن تراه فإنه يراك قال : فأخبرني عن الساعة . قال : ما المسؤول عنها بأعلم من السائل . قال : فأخبرني عن أماراتها . قال : أن تلد الأمة رببتها ، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان ثم انطلق ، فلبثت ملياً ، ثم قال : يا عمر ، أتدري من السائل قلت : الله ورسوله أعلم قال : فإنه جبريل أتاكم يعلمكم دينكم»

Ömer İbnü'l-Hattâb radiyallahu anh şöyle dedi:

Bir gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in huzurunda bulunduğumuz sırada, elbisesi beyaz mı beyaz, saçları siyah mı siyah, üzerinde yolculuk eseri bulunmayan ve hiçbirimizin tanımadığı bir adam çıkageldi. Peygamber'in yanına sokuldu, önüne oturdu, dizlerini Peygamber'in dizlerine dayadı, ellerini (kendini) dizlerinin üstüne koydu ve:

- Ey Muhammed, bana İslâm'ı anlat! dedi.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

- "İslâm, Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şehâdet etmen, namazı dosdoğru kılman, zekâtı (tastamam) vermen, ramazan orucunu (eksiksiz) tutman, yoluna güç yetirebilirsen Kâbe'yi ziyaret (hac) etmendir" buyurdu. Adam:

- Doğru söyledin dedi. Onun hem sorup hem de tasdik etmesi tuhafımızza gitti. Adam:

- Şimdi de imanı anlat bana, dedi. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

- "Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhîret gününe inanmandır. Yine kadere, hayrına ve şerrine iman etmendir." buyurdu. Adam tekrar:

- Doğru söyledin, diye tasdik etti ve:

- Peki "ihşan" nedir, onu da anlat, dedi. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

- "ihşan, Allah'a onu görüyormuşsun gibi kulluk etmendir. Sen onu görmüyorsan da O seni mutlaka görüyor" buyurdu.

Adam yine:

- Doğru söyledin dedi, sonra da:

- Kiyâmet ne zaman kopacak? diye sordu.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem:

- "Kendisine soru yöneltilen, bu konuda sorandan daha bilgili değildir." cevabını verdi.

Adam:

- O halde alâmetlerini söyle, dedi.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

- "Cariyelerin sahiplerini doğurması, yalın ayak, başı kabak, çıplak koyun çobanlarının, yüksek ve mükemmel binalar kurmada birbirleriyle yarışmalarıdır." buyurdu.

Adam, (sessizce) çekip gitti. Ben bir süre öylece kalakaldım. Daha sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem:

- "Ey Ömer, soru soran kişi kimdi, biliyor musun?" buyurdu. Ben:

- Allah ve Rasûlü bilir, dedim.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

- "O Cebrâil'di, size dininizi öğretmeye geldi." buyurdu.

Müslim, İmân 1, 5. Ayrıca bk. Buhârî, İmân 37; Tirmizî İmân 4; Ebû Dâvûd, Sünnet 16; Nesâî, Mevâkîf 6